

5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění.

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že Komise se nevyjádřila k některým důležitým právním či skutkovým otázkám, uvedla nejednoznačné důvody, nevzala v úvahu některé důležité argumenty vznesené třetími stranami a učinila prohlášení, která si vzájemně odporují.

Žaloba podaná dne 15. září 2017 – Slovinsko v. Komise

(Věc T-626/17)

(2017/C 392/44)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Slovinská republika (zástupci: V. Klemenc a T. Mihelič Žitko, právní zástupci státu a R. Knaak, právník)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- v plném rozsahu zrušil nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1353 ze dne 19. května 2017, kterým se mění nařízení (ES) č. 607/2009, pokud jde o moštové odrůdy a jejich synonyma, které mohou být uvedeny na etiketách vín (Úř. věst. 2017, L 190, s. 5); a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že přijetím napadeného nařízení Komise porušila článek 232 nařízení č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů), s ohledem na skutečnost, že posledně uvedené nařízení je použitelné od 1. ledna 2014, zatímco napadené nařízení je použitelné od 1. července 2013. Komise tak překročila meze pravomoci, kterou jí přiznává čl. 100 odst. 3 druhý pododstavec jednotného nařízení o společné organizaci trhů č. 1308/2013.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že přijetím napadeného nařízení Komise retroaktivně ovlivnila nabytá práva slovinských producentů vín, na něž se vztahuje chráněné označení původu „Teran“ (PDO-SI-A1581), čímž tak porušila základní zásady unijního práva, a konkrétně zásadu právní jistoty a zásadu legitimního očekávání, zásadu ochrany nabytých práv a legitimního očekávání, jakož i zásadu proporcionality.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že přijetím napadeného nařízení Komise nepřiměřeně zasáhla do práv na vlastnictví slovinských producentů vín, na něž se vztahuje chráněné označení původu „Teran“ (PDO-SI-A1581), čímž tak porušila článek 17 Listiny základních práv Evropské unie a článek 1 Protokolu č. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise tím, že v článku 2 napadeného nařízení stanovila přechodné období pro uvádění na trh zásob vín vyrobených před datem vstupu tohoto nařízení v platnost, i když nesplňují podmínky označování stanovené v článku 1 uvedeného nařízení, porušila článek 41 aktu o podmínkách přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii v rozsahu, v němž se výše uvedené ustanovení týká vína vyrobeného před 1. červencem 2013.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že přijetím napadeného nařízení Komise porušila čl. 100 odst. 3 druhý pododstavec jednotného nařízení o společné organizaci trhů č. 1308/2013 s ohledem na důležitost tohoto ustanovení ve smyslu základních zásad unijního práva, jakož i článek 17 Listiny a článek 1 Protokolu č. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Komise tak překročila meze pravomoci, kterou jí přiznává výše uvedené ustanovení nařízení.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že přijetím napadeného nařízení Komise porušila článek 290 SFEU a čl. 13 odst. 2 SEU, jelikož překročila meze pravomoci k přijetí aktu v přenesené pravomoci, jak jí přiznává článek 290 SFEU, a rovněž překročila meze pravomoci, kterou jí přiznávají Smlouvy.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že jelikož Komise přijala napadené nařízení s odkazem na žádost Chorvatska zahrnout moštové odrůdy „Teran“ do části A přílohy XV nařízení Komise č. 607/2009 – žádost, kterou Chorvatsko mělo předložit před svým přistoupením k Evropské unii – třebaže tato žádost nebyla ve skutečnosti předložena, a ani Slovinsko nebylo informováno o předložení takové žádosti, za účelem zahájení vyjednávání, porušila čl. 100 odst. 3 druhý pododstavec jednotného nařízení o společné organizaci trhů č. 1308/2013 a čl. 62 odst. 3 nařízení Komise č. 607/2009 ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU. Stejně tak Komise tímto způsobem překročila meze pravomoci, kterou jí přiznává výše uvedené ustanovení jednotného nařízení o společné organizaci trhů č. 1308/2013.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise tím, že změnila obsah napadeného nařízení oproti návrhu nařízení v přenesené pravomoci, který byl předložen dne 24. ledna 2017 na setkání skupiny specialistů na víno GREX WINE, aniž by dala specialistům z členských států možnost předložit připomínky k pozměněnému znění návrhu nařízení, porušila svůj závazek vyplývající z kapitoly V bodu 28 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů a kapitoly II bodu 7 společné dohody o aktech v přenesené pravomoci mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí, která je připojena k této interinstitucionální dohodě. Komise tak porušila podstatné procesní náležitosti a zásadu interinstitucionální rovnováhy.

Žaloba podaná dne 21. září 2017 – Rodonita v. Komise a SRB

(Věc T-645/17)

(2017/C 392/45)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rodonita, SL (A Coruña, Španělsko) (zástupci: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál zrušil následující akty:

- rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí přijaté výkonném zasedání dne ze 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08), kterým se přijímá program řešení krize ve vztahu k Banco Popular Español, S.A.;
- rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español, S.A.;
- rovněž navrhuje – na základě článků 133 a 134 jednacího řádu Tribunálu – uložení náhrady nákladů řízení žalovaným a vedlejším účastníkům řízení na podporu všech nebo některých jejich návrhových žádání.